

skal vel ikke være saadan, at Alderdomsunderstøttelsen kun kan nedbryde gode Egenskaber, naar det drejer sig om at faa 136 Kr. i Gennemsnit om Aaret, men ellers ikke? Det kan vel ikke alene være dem, der faa et saa ringe Beløb, hos hvem alle ædle og gode Følelser blive nedbrudte ved, at de modtage Alderdomsunderstøttelse af det offentlige? De følger, som Alderdomsunderstøttelse efter det ærede Medlems Sigende medfører, kunne dog ikke ganske forsvinde, naar det drejer sig om Folk, der faa en aarlig Pension af 12,000, 6,000 eller 5,000 Kr., efter at de have haft 5—10 eller 20,000 Kr. i aarlig Indtægt, forinden deres Pensionsret indtraadte. Det kan vel ikke være saadan, at den Pension, en Præst eller Biskop faar, ikke har de samme nedbrydende Virkninger, hvis der er Tale om nedbrydende Virkninger. Det kan dog ikke være saadan, at Pensionen har en skadelig Virkning, fordi en fattig Mand, som har arbejdet troligt et langt Liv i Samfundets Tjeneste, opnaar 136 Kr. i offentlig Understøttelse. Humanitet have vi ikke talt om, det er ikke det Ord, vi særlig have ført i Munden. Humanitet kan være meget god, naar den ikke er forloren, men forloren Humanitet have vi jo hørt adskilligt af, og ikke mindst i Dag havde jeg Indtryk af en forloren Humanitetsfølelse hos det ærede Medlem fra Kolding. Nej, det vi hævde, er, at Arbejderne have Ret. Det er Hovedsagen. Det bør være en Ret for Mennesker, der have slidt i et langt Liv, og som have maattet afstaa en klækkelig Part af deres Arbejdsudbytte til andre, at opnaa en offentlig Understøttelse uden nogen Nedværdigelse eller haanlig Paatale fra det ærede Medlems eller anden Side. Det ærede Medlem har i sit Svar i Dag konstateret, at Saglighed ligger ham fjernt. Men saa vilde det utvivlsomt ogsaa være heldigst, om det ærede Medlem i Fremtiden afholdt sig fra at opkaste store Principspørgsmaal til Drøftelse, naar det viser sig, at han ganske mangler Betingelser for at kunne behandle disse.

Markvorsen: I de Dage, vi have forhandlet Finansloven, har jeg lagt Mærke til, at der fra alle Sider er udtalt Ros overfor Sparekommissionens Virksomhed. Jeg vil dog tage Forbehold overfor adskillige Forslag, som den har stillet. Forslaget om at lade de 1,200,000 Kr. af Statens Tilskud til Kommunerne blive i Statskassen, kan jeg slutte mig til, for saa vidt Uddelingen skal vedblive at ske efter de

samme Regler som hidtil. Kunde det derimod lykkes os at faa gennemført andre og retfærdigere Regler end de for Tiden gældende, er jeg en Tilhænger af, at Staten støtter de daarligst stillede Kommuner, da jeg tror, at der er Trang dertil.

Paa § 2 C, som angaar Telegrafvæsenet, er der opført til Stationernes Bestyrelse en Sum af 119,600 Kr. Ser man efter i Anmærkningerne Sp. 609—10, ser man, at der er blevet sparet 200 Kr. ved, at Karby Station er nedlagt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Karby ligger paa Mors, godt 2½ Mil fra Nykøbing, og at man har haft denne Station i en Menne-skealder. Da Befolkningen der bor saa langt fra Nykøbing og paa et saa afsides Sted, er det ganske naturligt, at de sætte megen Pris paa at beholde denne Telegrafstation, som kun koster Staten 200 Kr. aarlig. Da de nu erfarede, at der var Tale om at nedlægge Stationen, sendte de et Andragende til den højtærede Trafikminister med Bøn om, at de maatte beholde Stationen. Da de længere hen paa Sommeren fik deres Tvivl om, hvorvidt det vilde lykkes dem at beholde Stationen, rejste en Deputation ind til Trafikministeren for indtrængende at bede ham om at opretholde Stationen. Men jeg ser, at Resultatet er blevet, at Ministeren har været lige ubønhørlig overfor Andragendet og Deputationen. Om det er en Frugt af Sparekommissionens Arbejde eller af Trafikministerens Spar-sommelighedssans, skal jeg lade være usagt, det kender jeg ikke. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Nedlæggelsen er en Følge af Postvæsenets fortræffelige Udvikling i de senere Aar. Det er saaledes, at man kan være sikker paa, at de Sager, der sendes med Posten, i Regelen blive solidt besørgede. Under en Forhandling i forrige Samling blev der gjort opmærksom paa, at Posten her i København blev om-baaren 7 Gange daglig, og der blev stillet Forslag om at nedsætte det til 5, men det blev forkastet. Jeg er Ministeren taknem-melig for, at han, som jeg nu ser, har indskrænket det til 6 Gange. I Provins-byerne bliver Posten, saa vidt jeg har lagt Mærke til, ombaaren 4, 5 eller 6 Gange. Jeg tror ogsaa, at der er Landsbyer, som faa Post omdelt 5 Gange. Det vil kunne forstaas, at naar man faar Breve 4, 5 eller 6 Gange om Dagen, er en Telegrafstation mindre betydningsfuld. Postbrev-kasserne her i København blive vistnok tømte omtrent dobbelt saa mange Gange, som Ombæring finder Sted. Derfor ved